

Sygn. akt I C 404/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Paszczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 stycznia 2017r.

sprawy

z powództwa (...) **Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z/s w G. (...) 738**

przeciwko pozwanemu **R. J. (PESEL (...))**

o zapłatę

1. oddala powództwo w całości,
2. nakazuje pobrać od powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z/s w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 862,20zł (osiemset sześćdziesiąt dwa złote 20/100) tytułem nieuiszczonych wydatków.

Sygn. akt I C 404/16

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2015r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z/s w G. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego R. J. kwoty 1.678,82zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanej umowy o świadczenie usług telewizji łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20 listopada 2015r. w sprawie o sygn. akt I Nc 4915/15 uwzględniono w całości roszczenia powództwa i orzeczono o kosztach postępowania.

W ustawowym terminie pozwany wniósł skutecznie sprzeciw od opisanego wyżej orzeczenie, gdzie zaskarżył przedmiotowy nakaz w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, że nie zawierał umowy o świadczenie usług telewizji z poprzednikiem prawnym powoda, że na dokumentach dołączonych do pozwu mających wskazywać na zawarcie umowy nie znajdują się jego podpisy, oraz że na skutek informacji osoby trzeciej podpisał jedynie dokument na montaż telewizji, który nigdy nie nastąpił.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwany R. J. nie zawierał w dniu 28 maja 2012r. z poprzednikiem prawnym powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z/s w (...) S.A. z/s w W. umowy o świadczenie usług telewizji.

Podpisy nakreślone na dokumentach umowa o świadczenie usług z dnia 28 maja 2012r., upoważnienie, oświadczenie, zamówienie na zawarcie umowy o abonament nie zostały naniesione przez pozwanego.

Jedynym dokumentem, który podpisał pozwany R. J. była umowa z dnia 25 maja 2012r. na montaż telewizji cyfrowej.

U pozwanego nigdy nie dokonano montażu urządzeń infrastruktury technicznej przeznaczonej do korzystania z oferty poprzednika prawnego powoda. Pozwanemu nigdy nie dostarczono sygnału telewizyjnego pochodzącego od poprzednika prawnego powoda. Pozwany nie otrzymał również od poprzednika prawnego powoda urządzeń elektronicznych umożliwiających odbiór takiego sygnału.

Pozwany posiada w miejscu zamieszkania odbiornik telewizyjny, z którego korzysta przy użyciu sygnału telewizji naziemnej ogólnodostępnej. Pozwany nie zawierał nigdy żadnej umowy o świadczenie usług telewizji, nie ponosi i nie ponosił też nigdy żadnych opłat za odbiór sygnału telewizyjnego.

Poprzednik prawny powoda w związku z posiadanymi dokumentami mającymi wskazywać na istnienie stosunku obligacyjnego wystawił dokumenty faktur Vat obejmujące należności abonamentowe, a także kary umowne za brak zwrotu sprzętu i za niewywiązanie się z warunków kontraktu.

W wyniku cesji wierzytelności z dnia 20 kwietnia 2015r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z/s w G. nabył od (...) S.A. z/s w W. wierzytelność, która miała przysługiwać temu podmiotowi w stosunku do pozwanego.

(zawiadomienie o zmianie wierzyciela k. 9, wezwanie do zapłaty k. 10, wykaz niezapłaconych należności k. 11, umowa o świadczenie usług k. 12, 53, 90, upoważnienie k. 13, 54, 91, oświadczenie k. 14, 55, 92, zamówienie na zawarcie umowy o abonament k. 15, 52, 93, faktury k. 16-24, umowa na montaż telewizji cyfrowej k. 40-41, regulamin świadczenia usług k. 69-82, cennik k. 83-85, korespondencja k. 86-89, umowa cesji wierzytelności k. 101-108, częściowo zeznania świadka A. L. k. 114v, próbki pisma k. 113, opinia pismoznawcza k. 126-134, zeznania świadka P. J. k. 150-150v, przesłuchanie powoda R. J. k. 150v)

Sąd odmówił w części wiarygodności zeznaniom świadka A. L. w zakresie jej wypowiedzi, że na dokumentach znajdujących się w aktach sprawy na k. 12, 13 i 14 są umieszczone podpisy pozwanego R. J. albowiem pozostaje to w opozycji do ustalonego w sprawie stanu faktycznego oraz jest sprzeczne z uznaną za w całości przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinią biegłego grafologa oraz zeznaniami świadka P. J. i przesłuchaniem pozwanego R. J., które Sąd uznał w całości polegające na prawdzie.

Sąd uznał za przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinię sporządzoną przez biegłego grafologa albowiem jest ona pełna, jasna, zrozumiała, wyczerpująca i kompleksowa oraz wewnętrznie spójna. Biegły w opinii udzielił odpowiedzi na wszystkie postawione w tezie dowodowej pytania, sformułowania zawarte w treści opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w nich ocen i poglądów oraz sposobu dochodzenia do nich, a ponadto biegły przedstawił metodę badawczą, materiał badawczy, na którym się oparł. Wnioski końcowe opinii są zwięzłe i precyzyjne, a ponadto wnioski opinii są logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez biegłego badaniach i nie budzą zastrzeżeń, co do ich trafności w porównaniu z podanym w opinii materiałem badawczym.

Z tych samych co podanych powyżej względów Sąd odmówił wiarygodności dokumentom w postaci umowy o świadczenie usług z dnia 28 maja 2012r., upoważnienia, oświadczenia i zamówienia na zawarcie umowy o abonament. Ich prawdziwość i autentyczność została kategorycznie zanegowana przez biegłego, co powoduje, że w sposób zasadniczy budzą wątpliwość co do ich rzetelności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Pozew jest pismem procesowym, które zawiera powództwo, tj. skierowany do sądu wniosek o udzielenie sądowej ochrony prawnej dokładnie określonego żądaniu, uzasadnionemu i skonkretyzowanemu przytoczonymi okolicznościami faktycznymi. Żądanie pozwu jest tzw. roszczeniem formalnym (procesowym), którego treścią jest twierdzenie powoda o przysługującym mu i podlegającym ochronie prawnomaterialnym interesie.

W ramach żądania udzielenia ochrony prawnej obowiązkiem powoda było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc). Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskabyła aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Legitymacja procesowa wskazuje kwalifikację materialną podmiotów prowadzących spór, w tym znaczeniu, że powód jest uprawniony do występowania z żądaniem udzielenia mu ochrony prawnej w stosunku do pozwanego, a ten zobowiązany do określonego zachowania się.

W niniejszym postępowaniu powód nie wykazał, że spełnia materialnoprawną przesłankę procesu, która decyduje o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości jego twierdzeń, że wymieniony w powództwie stosunek prawny istnieje, że obejmuje on podmioty oznaczone w pozwie i co jest jego przedmiotem.

W przedmiotowym postępowaniu nie istnieje możliwości określenia, że w procesie występują w charakterze stron te podmioty, które są jednocześnie podmiotami stosunku prawnego będącego przedmiotem procesu.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania - celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc, art. 556 i n. kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Wskazać jednak należy, że dłużnik zawsze, bez względu na rodzaj winy, odpowiada wobec wierzyciela za uchybienia obowiązkowi dołożenia należytej staranności (art. 355 kc).

Poprzednika prawnego powoda oraz pozwanego nie wiązała ważna i skuteczna umowa o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 kc w zw. z art. 734 i n. kc.

Strony nie uzgodniły elementów przedmiotowo i podmiotowo istotnych oraz nie określiły w sposób jednoznaczny i indywidualny praw i obowiązków podmiotów zobowiązania.

Po stronie pozwanego ujawniły się okoliczności ekskulpacyjne i egzoneracyjne.

Powyższe spowodowało brak podstaw do przypisania pozwanemu odpowiedzialności kontraktowej i w konsekwencji brak obowiązku naprawienia szkody oraz niezasadność zachowania wierzyciela polegającego poszukiwaniu ochrony prawnej w postępowaniu przed sądem i na przymusowej realizacji świadczenia (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc).

W związku z powyższym powód poprzez umowę cesji nie nabył wierzytelności w stosunku do pozwanego.

Przedmiotem przelewu może być bowiem co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia (por. wyrok s.apel. w Szczecinie z dnia 25 marca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 885/13, opubl. LEX nr 1461185).

Nie zmienia nic w ocenie Sądu okoliczność istnienia korespondencji, którą poprzednik prawny powoda kierował do pozwanego (k. 86-87, 88-89) albowiem brak jest dowodu na to, że postępowanie w wyniku, którego została ona wytworzona zostało zainicjowane osobiście i bezpośrednio przez pozwanego, a nie przez osobę trzecią, która nakreśliła podpisy pozwanego na umowie o świadczenie usług, tym bardziej, że w swojej treści odwołuje się ona do dokumentu z dnia 28 maja 2012r., który jak już wcześniej wskazano nie pochodził od pozwanego oraz dotyczy urządzeń technicznych, których nie wydano pozwanemu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 kpc oraz w oparciu o treść art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2016.623 – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.